

РЕШЕНИЕ

№ 7602

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9373** по описа за **2022** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208-228 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 28.06.2022 г., постановено по н. а. х. дело № 15917/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 147 състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 440105-F474636/08.07.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 5 ал.1 и чл. 53, ал. 2 вр. чл. 27 и чл. 3 ал.2 от ЗАНН за нарушение на чл. 3 ал.1 т.2 от Закона за ограничаване на плащанията в брой /ЗОПБ/ на Сдружение „Обединение на български животновъди“ е наложена имуществена санкция в размер на 3 500 лв. за нарушение, извършено на 07.08.2018г. и имуществена санкция в размер на 3150 лв. за нарушение, извършено на 08.08.2018г.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението е обжалвано от санкционирания търговец с искане да бъде отменено като спорът бъде решен по същество с отмяна на наказателното постановление. Твърди се нарушение на чл. 40 ал.1 от ЗАНН, сочи се ненадлежно връчване на АУАН, довело до нарушаване правото на защита на лицето, твърди се липса на посочване на мястото на извършване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и че

имуществената санкция е непропорционална на нарушението. Изтъква се, че същото представлява маловажен случай.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторът не се представлява. В писмена молба представителят му адв. Т., поддържа жалбата на сочените в нея основания. Претендира разноски по списък.

Ответникът, административно-наказващият орган, чрез юрк. П., отрича основателността на жалбата. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Съдът, като провери служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС, между Сдружение „Обединение на български животновъди“ като възложител и „Н. Т. 2017“ като изпълнител е сключен договор от 29.06.2018 г. за транспортна услуга на стойност 13 300 лв. На 28.0.2019 г. в ТД на НАП – С., офис „Л.“ е извършена проверка на Сдружение „Обединение на български животновъди“, при която е установено, че на 07.08.2018г. и на 08.08.2018г. в [населено място] от страна на Сдружение „Обединение на български животновъди“ са извършени плащания в брой на сумата, съответно на сумата от 7000 лв. и на сумата от 6300 лв., представляващи част от престация, възлизаща общо на 13 300 лв. с основание "договор за транспортни услуги". За извършените плащания са представени фактури с №№139/07.08.2018г. и 140/08.08.2018г., както и сключения договор за транспортни услуги. Прието е, че с извършеното плащане в брой от дружеството е извършено нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗОПБ, за което е съставен АУАН, въз основа на който е издадено оспореното НП.

При горната фактическа обстановка СРС формира изводи, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните

правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установява извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано. Спазени са изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Изложени са подробни съображения за издаването на НП от компетентен орган, както и съображения за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е валидно, допустимо и правилно при следните допълващи го мотиви.

По силата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОПБ плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са на стойност равна на или надвишава 10 000.00 лв. Съгласно т.2 от посочената разпоредба посоченият начин на плащания е валиден и при такива на стойност под 10 000 лв., когато могат да се разглеждат като част от свързани помежду си платежни операции на едно и също основание, чиято обща стойност е равна на или надвишава 10 000 лв. Следователно налагането на административна санкция по чл. 5, ал. 1 от ЗОПБ се свързва с нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 3 от ЗОПБ плащанията над определена стойност или по договори над определена стойност да се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка. Единствената възможна форма на съставомерното изпълнително деяние по чл. 5, ал. 1 от ЗОПБ, е действие по извършване на плащане в нарушение на изискванията на чл. 3 от ЗОПБ. След като съставомерното изпълнително деяние се свързва с извършване на плащане, което не е съобразено с императивно регламентирания в закона начин на плащане, то безспорно е налице твърдяното нарушение. Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал.1 юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на чл. 3, се наказва с имуществена санкция в размер 50 на сто от общия размер на направеното плащане.

По силата на чл. 1 от сключения на 29.06.2018 г. между възложителя - касатор и изпълнителя „Ник Трейд 2017“ ЕООД договор за транспортна услуга, изпълнителят поема задължението да извърши транспорт на животни по определени маршрути и в посочен срок срещу сумата от 13 300 лв. В правната доктрина и в съдебната практика е безспорно възприето разбирането, че плащането е способ за погасяване на парични задължения. В мотивите на ТР № 3/18.05.2012 г. на ОСГТК на ВКС се сочи, че "Правният термин "плащане" обикновено има две значения - изпълнение на каквото и да е било задължение и изпълнение на парично задължение. Според действащото българско право само паричните задължения имат за предмет плащане. За тях е съществена стойността, която парите изразяват като платежно средство". Изпълнението на задължението по чл. 3 от договора от страна на възложителя да заплати сумата на изпълнителя представлява изпълнение на парично задължение и попада в обхвата на чл. 3 ЗОПБ. Ограниченията, предвидени в този закон, се отнасят до всички плащания под 10 000лв, но които могат да се разглеждат като част от свързани помежду си платежни операции на едно и също основание, чиято обща стойност е равна на или надвишава 10 000 лв. В случая общата сума от 13 300 лв. е платена на два пъти в брой- на 07.08.2018г. сумата от 7000лв и на 08.08.2018г. сумата от 6300 лв.

Принципното изискване на ЗОПБ е при плащания на територията на страната, когато размерът на тези плащания надхвърля сумата от 10 000 лв., те да се осъществяват само чрез банков превод или чрез внасяне по платежна сметка (чл. 3, ал. 1 ЗОПБ). Лимитите, въведени от ЗОПБ, целят ограничаване прехвърлянето на парични средства в наличност, без да е налице възможност за реалното проследяване на движението им. Тази цел е намерила израз в мотивите към законопроекта, в които се сочи, че въведеното ограничение е с цел отчетност и проследимост на паричните потоци, включително и за нуждите на приходната администрация.

Изключенията, предвидени в ЗОПБ, са регламентирани в чл. 2, т. 1 - т. 6. Видно от изложеното, изплатената сума от името и за сметка на Сдружение „Обединени български животновъди“, не попада в техния обхват. При наличие на обстоятелствата по чл. 3, т. 1 и т. 2 от ЗОПБ, следва да бъде изпълнено изискването на закона плащането да се извършва чрез превод или внасяне по платежна сметка, което в случая не е сторено.

Не се споделят от настоящия състав доводите на касатора относно нарушение на чл. 40 ал.1 от ЗАНН. По делото е представено пълномощно от председателя на сдружението Б. Ф. С. с дата 28.02.2019г., с което лицето И. Х. И. е упълномощено да представлява сдружението пред ТД на НАП С., офис „Л.“ за връчване на актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления, като подписва от негово име и от името на представляваното от него сдружение всички необходими документи, като пълномощното е за срок от един месец. Цитираното пълномощно е изрично и срочно. Според чл. 40, ал. 1 от ЗАНН Актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, а според чл. 43, ал. 1 от ЗАНН Актът се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, и се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. Тълкуването на тези процесуални норми води до извода, че прилагането им има за цел осигуряването на възможността на нарушителя да се запознае непосредствено с тази констатация, направена в учредяващия производството акт с оглед правото му на защита. В процесният случай е налице особеност - претендиращият нарушител не може да извърши деяние, тъй като е юридическо лице, което не обективира осъзнати и волево проявени действия, а чрез отговорните в персонално отношение лица, които формират осъзнати и волеви действия не изпълнява вменено му нормативно задължение - арг. от чл. 83 от ЗАНН. През призмата именно на тази особеност и предвид целта на институтите по чл. 40 и 43 от ЗАНН следва да се установи от съда дали в ситуация като процесната - установяване на нарушение в присъствието на пълномощник на юридическо лице, който е и подписал като получил акта за установеното нарушение нарушава или не на посочените разпоредби. В конкретният случай е налице пълномощно с предвидена представителна власт на пълномощника, включваща възможността да бъде представляван законният представител на сдружението пред органите на приходната администрация. В обема на представителната власт на пълномощника е и правото да получава и подписва документи, свързани с исканията на органите при ответника по касация, без да се сочи какви са документите. АУАН представлява документ, който е

адресиран до сдружението, получен е от него и съответно е подписан от негов пълномощник. Поради това обструкцията на касатора за неправилност на решението заради неправилна преценка за спазването от АНО на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, е неоснователна. Касационната инстанция счита и че правилно съдът приема спазването на института на чл. 40 от ЗАНН. В процесният случай е налице пълномощник, който има представителна власт да извършва както правни, така и фактически действия, поради което издаването на акта в присъствието на такъв пълномощник изпълва изискването на тази разпоредба на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. В крайна сметка, институтът на връчването на акта за нарушението, респ. на съставянето му в присъствието на претендиращия нарушител цели постигането на обективност и едновременно с това осигуряването на определен обем от процесуални права на нарушителя, които са елемент от правото му на защита, като в процесният случай тези цели са постигнати. Следователно действията на органа по връчване на АУАН на упълномощеното лице на датата на издаване на акта и съставянето му в отсъствие на нарушителя са законосъобразни.

Следва да се посочи, че в конкретния случай сдружението е получило по надлежния ред покана да се яви за съставяне и връчване на АУАН и е потвърдило получаването ѝ чрез електронно писмо-отговор на 19.02.2019г., но на уреченото място и дата -28.02.2019г./работен ден, четвъртък/ се е явило упълномощено от нарушителя лице. Действително пълномощното не е с нотариална заверка на подписите, но в конкретния случай съдът не констатира това да е довело до нарушаване правото на защита на касатора, доколкото същият не оспорва подписа си положен под упълномощител, т.е не се оспорва автентичността на наличното по преписката пълномощно, нито се оспорва съдържанието му. Следователно административното производство в тази му част се е развило съобразно избрания от нарушителя начин, същият е имал възможност да упражни правата си, като начина на участието му в административното производство и представителството му пред органа е избран от самия него, съответно допуснатите от него несъответствия със законовите изисквания не могат да бъдат източник на права за него.

Ето защо, предвид горното, обосновано и в съответствие с доказателствата по делото, първоинстанционният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са налице процесуални пороци, т.е. не са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в предявяване и връчване на АУАН на лице без представителна власт, в нарушение на разписаната процедура по чл. 43 от ЗАНН, което да опорочава изначално образуваното административно - наказателното производство и да представлява формална предпоставка за отмяна на процесното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

Не се констатира и липса на пропорционалност на санкцията спрямо тежестта на нарушението. По делото е приложено решение по дело С-5444/2019 на СЕС, от съдържанието на което е видно, че направените в тази връзка възражения са неоснователни, а санкционният режим, предвиден в националната правна уредба не надхвърля границите на необходимото за постигане на преследваните цели за борба с данъчните измами и избягването на данъци. Съгласно решението „чл. 63 от ДФЕС вр. чл. 49 , параграф 3 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че се допуска правна

уредба на държава членка ..... да забранява на ФЛ и ЮЛ да извършват плащания в брой, когато са на стойност равна или надвишаваща определен праг.... , както и за нарушение на тази забрана да предвижда санкционен режим, при който налаганата глоба или имуществена санкция се изчислява като фиксиран процент от общия размер на плащането, без глобата или имуществена санкция да може да се съобразена с конкретните обстоятелства....“ Наложена санкция е в съответствие с разпоредбата на чл 5. ал.1 от ЗОПБ, съгласно която юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на чл. 3, се наказва с имуществена санкция в размер 50 на сто от общия размер на направеното плащане.

Касационният съд намира, че в АУАН и в НП е описано ясно и точно извършеното нарушение като са спазени изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Посочено мястото на извършеното нарушение, датата на извършването му, противно на изложените възражения.

В случая не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид, каквото е съдържанието на този квалифициращ признак. Тази преценка се прави с оглед данните за извършителя, начинът на извършване на нарушението, общественоопасните последици и всички други смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. В конкретния случай процесните деяния не разкриват по-ниска от обичайната обществена опасност от обичайната за този род нарушения. Нарушението е формално и не изисква настъпване на вредоносен резултат.

Предвид изложените мотиви касационната инстанция намира решението на районния съд за валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да се остави в сила.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно издадено. При този изход на делото на ответника, своевременно поискал това, е дължимо присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което настоящата инстанция определя на 80 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.06.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147 състав, по н. а. х. дело № 15917/2019 г.

ОСЪЖДА Сдружение „Обединение на български животновъди“ ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. С. да заплати на ТД на НАП - С. 80 /осемдесет/ лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.